

LITERATURA

‘Amb els ulls de l’Àngel’. Un dietari d’Àngel Martí

Jo crec que un bon dietari té molt a veure amb una bona informació periodística. Auscultar el dia a dia per part d'un escriptor és connectar amb la realitat. Uns moments decisius, no de la vida, però sí que donen visibilitat a un món que, tal vegada, no es repetirà mai més. Per això els dietaris són tan importants. Hem de recórrer a ells per a saber què va passar tal dia o tal hora, sota la mirada atenta del nostre escriptor. La realitat exterior dona molt de joc, on possiblement, l'autor, està escrivint part de la seva autobiografia. He buscat dietaris d'escriptors ebrencs i només he pogut trobar-ne tres, però ben segur que n'hi ha molts més (Jesús M. Tibau i Josep Igual), com per exemple els de Ricard Salvat (Universitat de Barcelona) que podem considerar, també, com uns dietaris. Hem de fer referència a *LExiliada. Dietari de l'exili* (Pòrtic) d'Artur Bladé, per a mi del seu llibre més important i que narra les tràgiques vicissituds dels exiliats catalans, el nom del qual li va suggerir el filòsof Francesc Pujols. Xavier

Garcia Pujades amb el *Dietari d'anar passant* (Columna) va guanyar el 2001 el XIV Premi Sebastià Juan Arbó de la Ràpita, i en un pròleg molt breu explica que “són papers escrits a còpia d'acumulació de sentiments, de reflexions i de vivències, elaborats, a partir de 1992, enmig del silenci, el temps i la contemplació”; paraules que signarien bona part dels dietaristes.

Però, sense dubte, un dels dietaris actuals, més sucós, important, valuós i ambiciós és el produït per l'escriptor de l'Ametlla de Mar, Àngel Martí Callau, publicat aquest mateix any per l'Editorial Linx Edicions sota el títol *Amb els ulls de l'Àngel*, que ell qualifica d'irònic i que qualsevol lector s'adonarà que irònic ho és en part, ja que Martí dona una àmplia mirada al món que l'envolta molt trista i melancòlica, al repassar certs episodis que conformen el món d'avui. Vet aquí alguns exemples:

(05/11/21) “De vegades endevines que allò que etiquetes com a mort té més vida que tu mateix. Potser sí que

després del traspàs hi ha quelcom més que les cendres”.

(06/11/21) “He tingut molt mala sort a la vida -em diu-. M'ha tocat voltar per tot el món i sóc ric de propietats però pobre de diners”.

He parat un moment i he pensat en aquestes paraules, d'una gran desolació, i arribes a pensar que la nostra vida no està en aquest món.

(09/11/21) “Dimarts i tretze, la numeració suma tretze. Vaig a l'oculista, que ve a ser el metge especialista de la vista i per tant podria ser que veies el que els altres no poden veure: el futur”.

(11/11/21) A Martí l'interessa el canvi climàtic i les seves conseqüències. “Els líders mundials s'han reunit per intentar minimitzar la contaminació al planeta: Es posa en marxa la classe magistral i comencen els problemes: que si no em senten, que si pareu els micròfons que hi ha interferències, que si no us veig”.

(15/11/21) Martí també fa una profunda reflexió sobre la mort. “Anar al tanatori és una tasca d'aquelles que

no resulta agradable a ningú, al que menys al difunt”.

(23/11/21) La natura en contra de l'home. “Plou. Però quan dic plou, és que plou de veres. Tota la ràbia i l'agressivitat de la natura s'han alineat en un atac enfurismat contra aquells que li fan un pols. La llevatada no té pietat”.

(27/11/21) Com no podia ser d'altra forma, Martí fa un homenatge a la cultura ebrenc. “Lliuren el Grifonet d'or a La Sifoneria d'Amposta. L'acte va ser preciós. De mestre de cerimònies Rafael Haro, un gran poeta. La premiada, la Joana Serret i Fabra: la bibliotecària d'Amposta. Un reconeixement merescudíssim a una dona que ha dedicat la vida a les lletres”.

(23/01/22) “Funcionaris del Parlament català feia anys que estaven a casa cobrant, sense anar a treballar. Fet que demostra que la mala fe, en l'empresa pública, sempre surt guanyant”.

(06/08/22) “Sé que aquest escrit pot portar controvèrsia, venint de mi. Fa més de trenta anys que sóc policia lo-

Eduardo Sánchez

cronista cultural

cal, un bon grapat dels quals exercint com a cap del cos. Vaig oposar convençut que allò que proclama la Constitució espanyola: les forces i cossos de seguretat vetllaran per garantir el lliure exercici dels drets i les llibertats dels ciutadans i per mantenir la pau social. No va transcórrer massa temps que em vaig adonar que era una veritable utopia”.

He cregut convenient en benefici i coneixement del lector fer la tria dels fets quotidians que ens parlen del món d'avui i que demostrin amb ironia i desil·lusió l'àmplia mirada que projecta Àngel Martí sobre aquest món. Un dietari d'un alt contingut intel·lectual realment extraordinari.